

fapelnews

Revista oficial de la Federació d'associacions de mares i pares d'escoles lliures de Catalunya | N° 05

la pèrdua de la llibertat
en l'educació

**SESIONES
INFORMATIVAS**
23 de enero
20 de febrero

**PRUEBAS DE
ADMISIÓN**
1 de febrero
7 de marzo

ELEVADA A LA UIC

Potencia tus oportunidades. Ven a la UIC y descubrirás por qué tantas personas hablan tan bien de nosotros.

| Administración y Dirección de Empresas (ADE). Programa Internacional | Derecho | Criminología | Comunicación Audiovisual | Periodismo | Humanidades | Magisterio. Educación Infantil y Educación Primaria | Arquitectura | Odontología | Fisioterapia | Enfermería | Gestión y Administración Pública | Ciencias del Trabajo | I.T. Informática | Dobles titulaciones | Máster, Postgrados y Doctorados |

La universidad que avanza contigo

Infórmate en
www.uic.es
o llamando al
902 282 000

10
Años

Universitat
Internacional
de Catalunya

Un compendi de despropòsits

Antoni Arasanz
President de fapel

Sumari

Editorial 3

En portada

La pèrdua de la llibertat en l'educació 4

No, a la no educació 9

Carta al presidente 11

del Parlamento europeo 12

La millor manera de defensar la llibertat és exercir-la 14

La zonificació i la planificació, per què? 14

El penúltim despropòsit d'un govern fora de joc 15

En el moment que escric aquest editorial, arriba una nova proposta del MEC i la Ministra d'Educació: el fracàs escolar es veurà reduït a les estadístiques, ja que per solucionar-ho han decidit que qualsevol alumne que suspengui fins a quatre matèries podrà "allargar la seva escolaritat un curs més", és el que en diríem un premi a la mandra i a la llei del mínim esforç. Els polítics d'educació (els altres, no ho sé) tenen per objectiu perpetuar la manca d'esforç i promoure la cultura d'"allò que hagi de fer avui, deixa-ho per demà, que potser no ho hauràs de fer". És una nova acció que no ens portarà a millorar l'educació dels nostres fills i filles ni a pujar el nivell de l'excel·lència del país: anem fent camí en direcció a la grisor i a la pèrdua d'una altra generació.

D'altra banda, ens trobem tota una llista de despropòsits que van aflorant a mida que el temps avança: la nova desmatèria "educació per la ciutadania", l'aplicació dels decrets que perverteixen les llibertats de les famílies, supressió dels augments de ràtio a les escoles concertades i ara, la penúltima: els dos pamflets publicats conjuntament pels departaments de Salut i d'Educació i la Secretaria de Joventut del Departament d'Acció Social i Ciutadania ("A mi també em passa... I a tu?" i "Fes-te'l teu").

Pel que es veu, hi ha unes temàtiques que preocupen més que d'altres. A les

famílies ens preocupa el tipus d'educació que reben els nostres fills i filles, el nivell formatiu que reben a les escoles, el discurs metodològic que hi ha al país per a millorar els resultats que obtenim als estudis internacionals com l'Informe Pisa i els estudis de l'OCDE, la violència a les aules, el retard en la maduració dels nostres fills i filles a causa d'una manca d'esforç personal i a un treball de la voluntat i la responsabilitat. Podria continuar enumerant aspectes que per als pares i les mares tenen força importància, però sembla que a la Conselleria d'Educació no els preocupen gaire.

Els estan més per modificar l'ètica dels ciutadans (ens hem passat 15 anys intentant formar ciutadans a través dels transversals i ara diem que hem d'impartir una matèria per ser més "dòcils i bons nens"), també els preocupa (suposo que molt, per això es repeteixen tant) una educació sexual "barroera" i allunyada de tot sentit, posar als alumnes on no volen les famílies, variar les ràtios segons hi hagi lloc o no a les escoles públiques per tal d'emascarar la demanda davant una oferta pública que trontolla, etc. Podríem estar parlant molta estona i encara ens deixariem coses al tinter.

Tot plegat ens ha dut a formular, malauradament, el títol d'aquesta revista:

LA PÈRDUA DE LES LLIBERTATS ●

Pervertir les llibertats de les famílies

La Fapel té com a objectiu defensar el dret dels pares de triar l'educació que desitgen que rebin els seus fills. Actualment veiem aquest dret vulnerat constantment per les administracions educatives del país, més interessades en adoctrinar als nostres fills ideològicament o sexualment, que en solucionar les greus mancances i deficiències que patim en el nostre sistema escolar, mancances i deficiències que queden paleses, per exemple, en l'informa PISA, entre d'altres que publicats les últimes setmanes i que van en el mateix sentit. Aquesta és la raó de ser d'aquest petit dossier que hem preparat, en el que, a través de diversos articles i opinions, reflexionem sobre temes que sí ens importen als pares i mares dels alumnes que sofreixen fracàs escolar, absència d'autoritat, conflictivitat a famílies, escoles i en la societat en general, la zonificació, la pèrdua del dret a escollir escola, els pressupostos que no cobreixen la gratuïtat de l'ensenyament, etcètera, etcètera. És la nostra resposta per si algú encara es pregunta si és necessari recordar gaire sovint l'objectiu que mencionem a la primera línia. Davant de l'evidència que l'educació a les nostres escoles no està a l'altura del seu objectiu, els pares i els propis alumnes defensen l'essència de les seves llibertats i la millor manera de defensar la llibertat d'educació és exercir-la.

Educació per a la ciutadania

Grup d'estudis fapel

La formació de bons ciutadans no té perquè cenyir-se a un model formatiu únic. Aquets objectiu es pot aconseguir des de diferents plantejaments educatius. Coexisteixen diferents tradicions, camps de valors, religions i totes elles procuren proporcionar una resposta a l'existència de l'home i els seus problemes. No obstant això, donada la seva repercussió en l'escena mundial i la seva extensió especialment entre les societats democràtiques, la Declaració Universal dels Drets Humans podria considerar-se amb tota propietat com el document bàsic de referència a l'hora d'establir les coordenades que han de definir la convivència ciutadana.

Una polèmica interessant

La polèmica recentment creada a Espanya entorn de la conveniència o no d'introduir en el currículum escolar obligatori una matèria dedicada a l'educació per a la ciutadania proporciona una excel·lent ocasió perquè els pares, com a primers i principals responsables de l'educació dels seus fills, es plantegin quina ha de ser la seva postura i quines són les seves responsabilitats concretes sobre aquest aspecte de l'educació.

El risc de manipulació des del poder

Històricament, de vegades aquesta neces-

sitat d'una educació ciutadana ha estat distorsionada per diverses concepcions filosòfiques i polítiques, que han encoratjat a qui ostentava el poder d'utilitzar-la per crear súbdits dòcils, incapaços de tota crítica. A aquest efecte, no poques vegades s'ha arrabassat als pares el seu dret legítim a educar els seus fills des de les pròpies conviccions i s'ha imposat una moral d'Estat.

Ha succeït reiteradament en els segles XIX i XX, a l'empara d'alguns plantejaments filosòfics que, buscant construir una societat suposadament millor, han acabat per empènyer cap a l'odi racial o de classe, les conseqüències del qual han estat tremendes en el cas dels totalitarismes. Més recentment, el relativisme ha suposat una influència negativa perquè exclou la veritat del pensament i redueix les coses essencials de la vida al subjectivisme.

Recerca d'un fonament d'abast universal

Després de la Segona Guerra Mundial, i davant el perill que noves tendències polítiques i educatives poguessin abundar en distorsions similars, l'Organització de les Nacions Unides es va obstinar decididament en la tasca de definir un codi general dels drets humans que tingués abast universal i pogués servir com a referent ètic per a tots els països. Des de llavors, aquest codi, plasmat a la

Declaració universal de 1948, defineix les bases de comportament ciutadà i de deures fonamentals que han d'adoptar les persones, societats, Estats i governs de tot el món.

Un objectiu de naturalesa ètica

Educar la joventut ha d'incloure, per tant, una capacitació per a aquesta convivència, basada en la custòdia dels propis drets i en el desplegament dels deures que cadascú té cap als altres. L'educació per a la ciutadania té, per tant, una forta relació amb allò que al llarg de la història ha estat considerat com a educació ètica, educació moral o educació dels costums. L'objectiu és, en definitiva, assolir que hi hagi «bons ciutadans», concepte que té, en si mateix, una naturalesa ètica.

La convivència, un valor en crisi

És evident que avui assistim a una propagació de les situacions de conflicte a la vida dels éssers humans. Podríem preguntar-nos en primer terme si la societat ha progressat en la seva capacitat de convivència. Continuament es parla de pau social, però la realitat diària sembla desmentir que s'hagin fet passos decisius en la recerca i consolidació d'aquesta pau.

Com que l'accentuació dels conflictes ha coincidit amb un enorme creixement de la taxa d'escolarització, podríem preguntar-nos en quina mesura l'educació que

s'imparteix a les nostres escoles és eficaç per millorar la convivència.

Conflictivitat a la família

L'augment de l'índex de conflictivitat que convé recollir en primer lloc és el que es refereix a l'àmbit familiar, en el qual sembla haver influït de manera notable l'increment de la proporció de matrimonis trencats, de fills nascuts fora d'una família estable o que han quedat integrats en famílies desestructurades.

En molts sectors socials i polítics, les situacions d'aquest tipus han arribat a ser tan nombroses que el que sembla constituir l'aspiració comuna de les lleis és l'acceptació rendida d'aquesta situació. S'ajuda poc els cònjuges a afrontar les crisis i redescobrir els valors de la fidelitat o del compromís, tant amb el cònjuge com amb els fills que hagi tingut la parella, fills que els necessiten a tots dos. Atès que la família constitueix el fonament natural de tot l'ordenament social, la seva desestructuració resulta profundament corrosiva per a tot el sistema social de convivència.

Conflictivitat escolar

La conflictivitat escolar constitueix igualment una tendència en contínua progressió i enormement preocupant. L'augment i la intensitat que avui trobem no poden compararse amb situacions del passat. Totes les investigacions assenyalen com

a causes del fenomen els tres factors següents: desajusts familiars, augment de les incitacions a la violència fora de les aules i pèrdua d'autoritat del professor i de la institució escolar.

Conflictivitat social

Els mitjans de comunicació poden ser, en alguns casos, importants propagadors de la conflictivitat social quan difonen i amplifiquen constantment qualsevol situació de conflicte. La violència i la pornografia han trobat nous mercats i maneres de transmissió gràcies a Internet o als videojocs, que faciliten una enorme circulació de materials que dificulten la maduració psicològica de molts usuaris especialment vulnerables o inciten la seva explotació, com mostra el creixement de les xarxes de pedofília. Si el nombre d'hores que passa un nen davant la pantalla és similar al que passa a l'aula, sembla imprescindible prendre's més seriosament la qualitat i els destinataris de la programació.

Ensenyar a ser ciutadà potser consistirà a no abandonar els més febles en mans de voluntats manipuladores, amb fins mercantilistes o per afany de poder, i alhora propiciar una organització social que impedeixi els abusos.

Conflictivitat urbana

Les situacions de conflictivitat urbana són un fenomen amb el qual nens i adults

conviu cada dia, amb episodis que van des de l'agressivitat publicitària fins a la delinqüència de carrer. I, òbviament, no podem oblidar que el clima de divisió social, i fins i tot de conflictivitat, ve sovint encoratjat per interessos polítics dels poders públics. Si l'educació per a la ciutadania busca fomentar en els nens i joves l'esperit de convivència, caldrà orientar el conjunt d'accions formatives cap a la creació d'un clima de profund respecte, superador d'una escassa tolerància, i cap a la superació de les situacions de conflicte, tot estudiant-ne l'arrel.

El coneixement i la pràctica dels drets humans

La formació de bons ciutadans no té per què cenyir-se a un model formatiu únic. Aquest important objectiu pot aconseguir-se des de diferents plantejaments educatius. Coexisteixen diferents tradicions, camps de valors, religions, etc., i tots procuren proporcionar una resposta a l'existència de l'home i els seus problemes.

No obstant això, donada la seva repercussió en l'escena mundial i la seva extensió, especialment entre les societats democràtiques, la Declaració universal dels drets humans podria considerar-se amb tota propietat com el document bàsic de referència a l'hora d'establir les coordenades que han de definir la convivència ciutadana.

Per això, convé estar previnguts contra els nombrosos abusos que avui es fan i que vulnereu la Declaració. Els trenta articles que la componen estan sotmesos freqüentment a interpretacions esbiaixades, reduccionistes, incompletes i interessades.

Un exemple clar pot trobar-se en el tercer article, que estableix el dret a la vida, fonament de tots els altres (sense vida no hi ha subjecte de drets). A qui es refereix aquest dret? A tots els éssers humans o només als adults sans? Què cal dir davant temes com l'avortament, l'experimentació amb embrions o l'eutanàsia? Hi ha éssers humans que no tenen aquest dret?

Valors ètics

Resulta inacceptable per reduccionista, excloent i empobridora la visió dels qui llegeixen el text de la Declaració com si es tractés d'un codi de caràcter «laical» i contrari a tota interpretació religiosa de la convivència humana. Perquè no es pot ni s'ha d'oblidar que els valors ètics —propis

de la llei natural— es troben en les grans tradicions religioses de la humanitat i no precisament en els laboratoris d'unes poques elits acadèmiques.

La dignitat de l'ésser humà se situa indubtablement al centre de la Declaració, el primer article de la qual proclama que «tots els homes neixen lliures i iguals en dignitat i drets». La història dels homes, també la més recent, mostra que determinades doctrines i comportaments sociopolítics obstaculitzen aquest postulat fonamental, de la mateixa manera que també posen traves als principis de llibertat i igualtat que se'n deriven, per pretendre imposar-ne algun en detriment de la resta o bé per fer-los dependre d'insuficients pressupostos ideològics o, el que és més freqüent, d'imposicions de poder.

Àmbit familiar

Són els propis individus, membres de la societat, els qui en primer lloc han de procedir a organitzar aquestes tasques d'ensenyament i educació. També ho han de fer, per descomptat, les institucions, però sense assumir en exclusiva el paper

que inicialment correspon als individus i, encara menys, substituir-los.

Per aquest motiu, l'àmbit més adequat per dur a terme aquesta tasca és predominantment el familiar. La labor de la família ha de trobar continuïtat en altres espais, com ara l'escolar, el comunitari i el sociopolític, sempre de manera coherent amb l'orientació primordial i bàsica que ofereix la família.

L'experiència demostra amb escreix que el procediment més eficaç per interioritzar els drets i els deures dels ciutadans és l'exemple personal de tots els agents educatius i, en especial, fomentar en nens, joves i adults hàbits de conducta sòlids, és a dir, virtuts socials impossibles d'aconseguir sense la contínua realització d'actes positius concrets.

L'educació per a la ciutadania, responsabilitat escolar?

La Declaració universal dels drets humans reconeix de manera contundent la presència de la família com a base de la societat, i també reconeix el dret i el deure que la família té amb relació a l'educació dels fills.

La primera idea s'expressa a l'article 16.3: «La família és l'element natural i fonamental de la societat i té dret a la protecció de la societat i de l'Estat». Pel que fa a la segona idea, a l'article 26.3 s'estableix que «els pares tindran dret preferent a escollir el tipus d'educació que haurà de donar-se als seus fills». D'acord amb aquestes apreciacions, resulta adequat partir del supòsit que l'educació per a la ciutadania, igual que altres aspectes relatius a l'educació dels fills, és una responsabilitat compartida per tres agents fonamentals: família, escola i Estat. La família, però, sempre tindrà protagonisme en aquest àmbit.

La família té una responsabilitat preferent que inclou:

- el dret a ocupar-se personalment i de manera prioritària de la formació social i cívica dels fills, ja que es tracta d'aspectes importants de la seva formació integral
- el deure de proporcionar als fills un marc social unit, estable i segur
- el deure de mostrar als fills, en tot moment, un comportament social i cívic adequat

- el deure de facilitar als fills formació en les virtuts socials i cíviques
- el deure d'exigir que la formació cívica familiar no sigui obstaculitzada o deformada des d'altres institucions
- el deure d'assumir les conseqüències del comportament cívic dels seus fills
- i, sempre, el dret i el deure de formar la consciència dels seus fills, sense més limitacions que les derivades de la dignitat de les persones i del just ordre públic

L'escola té una responsabilitat delegada que suposa:

- Assumir que la formació social i cívica dels seus alumnes és una de les principals tasques que la societat (les famílies i l'Estat) els encomana.
- Respectar el dret preferent que correspon als pares sobre tot el que té relació amb l'educació dels seus fills i, molt especialment, amb la seva educació cívica, d'acord amb les seves conviccions filosòfiques, ètiques o religioses.
- Fomentar, facilitar i, quan sigui necessari, exigir la participació de tots els educadors en un projecte comú d'educació cívica i social.
- Desenvolupar metodologies educatives que proporcionin als alumnes coneixements i actituds que els ajudin a millorar la seva competència social i cívica.

L'Estat té una responsabilitat subsidiària que contempla:

- el dret a ocupar-se de la formació social i ciutadana de tots aquells nens i adolescents, la formació dels quals no pugui ser degudament atesa pels seus pares o tutors ni per les institucions d'iniciativa social dedicades a cobrir aquestes necessitats
- el dret a exigir a tots els ciutadans un comportament cívic de conformitat amb la Declaració universal dels drets humans
- el deure de proporcionar a la societat ciutadans conscients dels seus drets i deures socials i cívics
- el deure de reconèixer, facilitar, estimular i, si és necessari, exigir la responsabilitat preferent dels pares en matèria de formació moral, religiosa, social i cívica
- el deure de suplir de la millor manera possible la responsabilitat dels pares quan sigui estrictament necessari
- el deure de programar accions institucionals d'educació cívica perquè tots respectin, reforcin, complementin i, en circumstàncies de provada necessitat, corregeixin les accions cíviques i formatives

de les famílies

- ajudar els pares a complir els seus deures educatius i fomentar el desenvolupament d'escoles de pares i altres iniciatives de formació familiar

Suposa algun risc una assignatura específica d'Educació per a la ciutadania?

Una assignatura específica fàcilment pot donar lloc a manipulacions ideològiques i a l'adoctrinament sociopolític. No és admissible que el seu contingut pugui obligar a defensar les posicions de l'Estat o la totalitat de les lleis positives que aprova. Això convertiria la política en dogma, sense deixar lloc per a la sana discrepància dels ciutadans, que tenen ple dret a veure les qüestions de manera diferent i, segons la seva consciència, procurar canviar-les quan ho vegin convenient.

Una assignatura d'Educació per a la ciutadania pot entrar fàcilment en col·lisió amb la formació moral que molts pares desitgen per als seus fills i que pot no coincidir en tots els punts amb les idees dels governants d'una legislatura. Sempre serà un perill que els principis d'una determinada opció política es converteixin, per decret i sense possibilitat de crítica, en el contingut de l'educació dels joves, ja que seria una manera perniciosa de buidar de contingut el legítim pluralisme inherent a la democràcia.

L'assignatura d'Educació per a la ciutadania, proposada pel Ministeri d'Educació, i els drets dels pares

La Constitució Espanyola, a l'article 27, explicita el dret a l'educació. Al llarg dels deu punts de l'article, es recorda que tots els ciutadans tenen aquest dret, que l'educació bàsica és obligatòria i gratuïta, que té com a objectiu el ple desenvolupament de la personalitat humana en una societat democràtica i es reconeix la llibertat d'ensenyament i de càtedra.

També es garanteix la llibertat de crear centres docents, el dret dels pares que els seus fills rebin una formació religiosa i moral d'acord amb les seves pròpies conviccions, i que els professors, pares i alumnes intervinguin en el control i la gestió dels centres sostinguts amb fons públics.

Pel que fa a l'Administració pública, la Constitució li atorga el deure de garantir el dret de tothom a l'educació, la inspecció i l'homologació del sistema educatiu

per garantir el compliment de les lleis i el deure d'ajudar els centres docents a reunir els requisits que la llei estableix.

D'altra banda, en el preàmbul o exposició de motius del Reial decret 1631/2006, de 29 de desembre, pel qual s'estableixen els ensenyaments mínims a l'Educació Secundària Obligatòria, i en relació amb l'assignatura Educació per a la ciutadania, s'afirma textualment que les aules i els centres han de ser espais «[...] on es practiquin la participació, l'acceptació de la pluralitat i la valoració de la diversitat que ajudin els alumnes i les alumnes a construir-se una consciència moral i cívica d'acord amb les societats democràtiques, plurals, complexes i canviants en les quals vivim».

De l'afirmació anterior es pot entendre que cada alumne i cada alumna ha de construir la seva consciència moral d'una manera completament autònoma i segons uns criteris que no tenen gens en compte les conviccions morals, religioses o filosòfiques dels seus pares, que són qui, en definitiva, tenen aquest dret i aquesta obligació, segons reconeix la mateixa Constitució.

Avaluació de continguts

En aquest sentit, sembla molt oportuna l'afirmació recollida en el document que la Conferència Episcopal Espanyola publica amb la valoració de l'assignatura d'Educació per a la ciutadania, en què s'assenyala que «l'Estat no pot imposar legítimament cap formació de la consciència moral dels alumnes al marge de la lliure elecció dels seus pares». També subratlla que els decrets en què es desenvolupa la matèria estableixen expressament que es pretén formar, amb caràcter obligatori, la consciència moral i cívica dels alumnes. Per aquest motiu, «els criteris d'avaluació no es refereixen només a continguts, sinó també a actituds i hàbits personals».

A més, segons la UE, sota el nou concepte d'«homofòbia», que forma part dels continguts previstos, s'amaga «una visió de la constitució de la persona més lligada a les anomenades "orientacions sexuals" que al sexe», la qual cosa explica que la identitat de la persona com a home o com a dona sigui substituït pel «gènere».

L'objectiu que l'escola formi ciutadans lliures, conscients dels seus deures i dels seus drets, veritablement crítics i tolerants, no s'aconsegueix, tal com afirma la Conferència Episcopal Espanyola, introduint «en les consciències dels joves el relativisme moral i una ideologia desestructuradora

de la identitat personal».

Per tot això, «els pares faran molt bé de defensar amb tots els mitjans legítims al seu abast el seu dret a ser ells qui determinin l'educació moral que desitgen per als seus fills».

Què poden fer les famílies davant aquesta assignatura?

Hi ha diverses maneres d'abordar la implantació d'aquesta assignatura, ja que la situació serà força diferent a cada aula, segons el plantejament que adoptin els corresponents professors i centres educatius. Els textos que es triïn seran un clar reflex d'aquest plantejament.

Caldria adoptar una postura ferma i responsable per defensar els drets, d'acord amb la situació de cada família. En algunes circumstàncies, davant la falta de les garanties necessàries, la resposta més coherent serà utilitzar els recursos jurídics a l'abast de les famílies per defensar els drets que es reconeixen a l'article 27.3 de la Constitució, emparat també per l'article 16.3.

L'acció més efectiva per defensar els drets propis, en moltes altres ocasions, serà emprar tots els mitjans lícits a l'abast per a què aquesta assignatura s'imparteixi en condicions de total respecte als drets de les famílies.

En tot cas, els pares han de recórrer amb diligència als mitjans de participació que els corresponen dins el govern del centre escolar, de manera que s'escolti la seva veu i es respectin els seus drets, tant pel que fa a aquesta assignatura com en relació amb qualsevol altre aspecte rellevant en l'àmbit escolar.

Tampoc no ha de faltar el suport solidari de les famílies a aquells pares que es vegin greument perjudicats perquè els seus fills han de cursar una assignatura els continguts de la qual són contraris a les seves conviccions morals o religioses, siguin les que siguin. Aquesta situació no és admissible en cap cas.

Què han de considerar els pares davant aquesta assignatura?

No existeix una educació que pugui considerar-se neutra; per tant, els pares han de tenir sempre en compte els tres elements bàsics que configuren l'orientació que rebirà aquesta assignatura:

- el caràcter propi del centre
- el professor que la imparteix
- el text que s'empra

Els centres privats haurien d'impartir aquesta assignatura d'acord amb el seu caràcter propi, que els pares han triat prèviament a l'hora de matricular-hi els seus fills. En el cas dels centres públics, que explícitament no tenen un caràcter propi, les famílies tenen igualment el dret i l'obligació de fer escoltar la seva veu per expressar, si s'escau, la disconformitat entre la manera d'impartir aquesta matèria i l'educació moral que desitgen per als seus fills.

Si el professor que imparteix aquesta assignatura fa servir la posició dominant que li brinda la seva funció docent per transmetre valors morals que no estan d'acord amb el caràcter propi del centre o les conviccions de les famílies, tant el centre com les famílies tenen el dret i el deure de fer respectar les seves conviccions.

Si el llibre de text emprat conté plantejaments incompatibles amb els valors que les famílies desitgen transmetre, les famílies tenen la possibilitat i el deure de defensar els seus drets davant la direcció del centre educatiu o el seu titular, perquè s'utilitzin textos que no vulnerin els seus drets.

Per als casos en què un centre educatiu no sigui sensible a aquestes demandes legítimes de les famílies, els pares haurien de buscar l'assessorament jurídic necessari per assegurar-se el ple exercici dels seus drets i, si ho desitgen, poder exercir també la seva llibertat d'elecció de centre i exigir plaça en un altre centre que estigui d'acord amb les seves conviccions personals.

Com promoure l'educació per a la ciutadania dins la família?

El context cultural i educatiu de la família és el que produeix efectes educatius més profunds, duradors i estables en nens i adolescents. Una acció positiva decidida per part de les famílies produiria una veritable millora dels nivells de coneixement i de creació d'hàbits en aquest àmbit.

Cal reforçar en la família el principi d'autoritat dels pares i, des de la família, l'autoritat del professorat i el seu reconeixement social, atès que gran part de la seva capacitat educativa es basa en un adequat reconeixement del seu prestigi.

Des de la família cal fer comprendre i practicar tot allò que la ciutadania comporta, a través d'una pluralitat d'accions educatives que han de tenir el seu origen en l'àmbit familiar i que han de ser continuades i confirmades per accions escolars i socials. ●

No, a la no educación para la ciudadanía

Isabel María de los Mozos Touya

Profesora Titular de Derecho Administrativo en la Universidad de Valladolid

La lectura del contenido, los objetivos y criterios de evaluación “Educación para la ciudadanía” en sus dos modalidades, diseñadas para la ESO, puede sumir al lector en la más profunda parálisis depresiva o, por el contrario, obligarle a tomar partido y exigirle no pasar de largo... es mucho y muy fuerte lo que aquí se ventila. Los padres de los educandos son los responsables de la prestación educativa, por lo que tienen no sólo el derecho, sino también el deber de objetar contra esta falsa educación para la ciudadanía.

(Este artículo se ha publicado recientemente en la prensa nacional)

Cuando las palabras dejan de significar aquello que de entrada expresan y, sin embargo, pasan a expresar lo que sólo unos cuantos «iniciados» pretenden, entonces, estamos en condiciones de percibir que «el abuso del lenguaje es la primera forma del abuso de poder» (J. Piepper). Y, por desgracia, llevamos tiempo viendo cómo se confirma esto con nuestro errático sistema educativo, donde la mal llamada Educación para la ciudadanía aparecía ya como una de las novedades de la Ley Orgánica de Educación, que debía ocupar «un lugar muy destacado en el conjunto de las actividades educativas», según su Exposición de Motivos, y que comporta

la introducción en el sistema educativo de «nuevos contenidos», cuya finalidad consistiría en estudiar lo que es propio de «un régimen democrático» y, en último término, «los valores comunes que constituyen el sustrato de la ciudadanía democrática en un contexto global».

Si la somera justificación legal de esta nueva asignatura ya resultaba un tanto pretenciosa y alarmante, ahora, el principal problema radica en que su contenido reglamentario, tal y como aparece en el Boletín Oficial del Estado, no responde en absoluto a su propio enunciado. Éste exigiría un contenido concreto, ceñido a la enseñanza -desde la neutralidad constitucional, donde deberíamos haber todos- el marco jurídico-público español y, por tanto, la Constitución misma, con todo lo que significa, tanto desde el punto de vista de la identidad de nuestra unidad política española -donde radica la soberanía nacional, la Corona y la bandera, sí, pese a quien pese-, como desde el punto de vista organizativo y programático, con el consiguiente reconocimiento de derechos y libertades que, por ser previos a la Constitución, no pueden ser interpretados por ésta de un modo exclusivo, ni excluyente, porque, como no es quien los constituye ni los crea, únicamente puede

reconocerlos. La lectura del contenido, los objetivos y criterios de evaluación de esta asignatura en sus dos modalidades, diseñadas para 3º y 4º de la ESO, puede sumir al lector en la más profunda parálisis depresiva o, por el contrario, obligarle a tomar partido y exigirle no pasar de largo... es mucho y muy fuerte lo que aquí se ventila. Fundamentalmente, porque encierra un engaño manifiesto, disfrazado de un fingido «buenismo» universal, aunque -eso sí- obligatorio y vinculante. Expresión palmaria de dirigismo público, ideológico y totalitario.

El engaño consiste en que, so capa de una supuesta ética universal, se ha configurado una disciplina de contenido específicamente ideológico. Pero no de cualquier contenido ideológico, sino del que tiene el respaldo de la mitad -más o menos- de los representantes populares, que a eso le llaman algunos «régimen democrático» y que supone, claro está, aquello de que, «al que asome la cabeza, duro con él». Es decir, se pretende enseñar como ética universal, incuestionable y obligatoria -en la teoría y en la práctica-, una moral cívica exclusiva y excluyente de cualesquiera otras que legítimamente puedan haber en el marco constitucional, la que sustente las leyes vigentes, la del rodillo parlamentario, en

lo que pueda tener de moral, si es que tiene algo. Ello no supone negar otras morales de fundamentos distintos, también religiosos, sino descalificarlas «sibilinamente», en su caso, por «incívicas», porque no son las aplaudidas por quienes ganan las elecciones y, según esto, no son por ello ni democráticas, ni cívicas. Para la minis-

tra, «es necesario formar ciudadanos para nuestro sistema democrático», lo que, al parecer, justifica el dirigismo ideológico descarado que late en el contenido de esta asignatura. Por el contrario, es la democracia la que debe servir a los ciudadanos y no a la inversa, porque no es más que un medio (por cierto, manifiestamente mejorable en muchos aspectos todavía hoy en España), mientras que los ciudadanos, todos y cada uno de ellos son fines en sí mismos, y cuando son ellos los que están al servicio de la democracia, mal asunto. Porque entonces estaremos como en el malhadado socialismo real, que precisa recubrirlo todo, hasta la forma del Estado, con una palabra mágica, «democrático», que es su mejor certificado de falsedad. Por su parte, el pretencioso y absurdo «buenismo» se concreta en que se aspira a imponer una determinada actitud ideológica, un método postmoderno, donde lo que importa no son las decisiones mismas, sino cómo se adoptan éstas de la forma más irresponsable posible, es decir, entre todos, sin que nadie ose tener ninguna certeza verdadera de nada. Subyace en todo el planteamiento un marcado relativismo que es ya una opción ideológica precisa, disfrazado de falso respeto, o de no discriminación que - incluso, en contra de lo que ya ha dicho el Consejo de Estado- el reglamento, donde se establecen estos nuevos contenidos «educativos», tampoco diferencia de la desigualdad no prohibida y permitida, como la que viene siendo legítima, al menos, hasta ahora, entre hombres y mujeres. Y es que entre los objetivos de esta asignatura, se insiste desmesuradamente, también por parte de la ley, en la igualdad de género, ocultando que debe tratarse sólo de una igualdad jurídica y de oportunidades, porque la igualdad aritmética y de cuota sólo coarta la libertad de los propios hombres y mujeres, y aspira a imponer lo que no es más que una verdad a medias y, por tanto, una gran mentira, porque no somos iguales. Me niego a serlo. Claro, que con esta actitud, yo no podría aprobar esta asignatura tan problemática... La libertad de las personas es una conquista de cada una de ellas, que se gana con el tiempo, y sólo las personas libres pueden ser buenos ciudadanos. Por eso, el mejor modo de asegurar una buena ciudadanía, capaz de controlar responsablemente al poder público, es respetar al máximo la libertad ideológica y de expresión. Pero el Gobierno

pretende justo lo contrario.

Además, el supuesto concepto de ciudadanía global del que parte esta imposición ideológica educativa, no tiene mucho que ver con el sentido que una Recomendación del Consejo de Europa (C.M. 12/ 2002) da a una legítima y posible educación para ciudadanía, que sirva como marco de convivencia de un determinado ámbito social, y ello, a pesar de que dicha Recomendación viene invocándose como pretendido fundamento externo de todo este montaje. Por eso, y con bastante papanatismo, algunos han intentado descalificar la actitud de la Iglesia Católica en España, por venir denunciando la gravedad del planteamiento de esta asignatura que, tal y como ha quedado reglamentariamente configurada, constituye una verdadera imposición ideológica. No se trata, por tanto, de ningún conflicto entre el Estado y la Iglesia, de poder a poder, en el que tenga que intervenir arcaicamente ninguna instancia europea, sino de un ataque del poder del Estado contra la sociedad española. Y la Iglesia, como expresión de la realidad social, que carece de todo poder temporal en la actualidad -a Dios gracias-, no se opone a la asignatura en sí, sino a su fraudulento contenido. Se ha llegado a decir por la jerarquía eclesiástica que sería tolerable y hasta deseable una educación para la ciudadanía que fuese realmente eso, a pesar de que algún destacado eclesiástico, más preocupado por dejar clara su postura que por defender su Institución (a la que yo también pertenezco), haya querido ofrecer la cuadratura del círculo, al afirmar que «el Gobierno tendría que ser generoso y la Iglesia debería aceptar la asignatura...»

Finalmente, no debe olvidarse que los padres de los educandos son los responsables de la prestación educativa, por lo que tienen no sólo el derecho, sino también el deber de objetar contra esta falsa educación para la ciudadanía. Porque tienen que evitar que a sus hijos se les imponga que cursen una asignatura ideológica, cuyo planteamiento contiene todos los elementos de una cosmovisión, de una particular filosofía cutre, pero filosofía, que bien podría denominarse «des-educación para la tiranía». Y porque nada justifica hacer el juego a una maniobra gubernamental tan poco respetuosa de la libertad propia y ajena. Si no podemos nunca renunciar a nuestra libertad, tampoco a la de los demás. Nobleza obliga. ●

Carta al presidente del Parlamento europeo

Herrn Prof. Dr. Hans-Gert Pöttering
President of the European Parliament
Rue Wiertz
B-1047 Bruselas. BÉLGICA

Barcelona, 28 de septiembre de 2007

Excelentísimo señor:

A través de las Federaciones y Confederaciones de Padres de Alumnos españolas, miembros de EPA (European Parents Association), estamos recibiendo información y noticias sobre el conflicto generado en España por la implantación de una nueva asignatura denominada Educación para la ciudadanía que se va a imponer obligatoriamente a los alumnos de 10 a 17 años, en todos los centros escolares.

Obviamente, nada habría que objetar si los contenidos de esta asignatura -como ocurre en los demás países de la Unión Europea- llevaran a los alumnos a conocer las instituciones, a concienciarse de la importancia de la participación ciudadana en los estados democráticos, a desarrollar aptitudes de convivencia en una sociedad plural, etc.

Pero en España esta asignatura incluye contenidos de adoctrinamiento moral e ideológico que suponen una grave intromisión en los derechos de los padres a formar a sus

hijos conforme a sus criterios morales. Este derecho está reconocido en el artículo 27 de la Constitución Española como un derecho fundamental; y también lo reconocen la normativa europea e internacional.

La reacción de las familias en España no se ha hecho esperar y se están produciendo manifestaciones, objeciones de conciencia e intervenciones de todo tipo, respaldadas por Asociaciones de Padres y otras organizaciones familiares, sociales y educativas, que no están dispuestas a permitir en el siglo XXI, y en una Europa de las libertades, que su Gobierno se atribuya funciones ideologizadoras impropias de un estado libre y moderno.

Por los medios de comunicación españoles hemos conocido que ha manifestado su deseo de estudiar y profundizar en este asunto. Es por ello que, me dirijo a usted a petición de las Federaciones de Padres de Alumnos de España, entendiéndolo que la razón y la ley amparan a los padres de España en su confrontación con

las pretensiones de su gobierno y le ruego que desde la Presidencia del Parlamento Europeo se hagan las recomendaciones necesarias y se inicien las gestiones precisas ante el gobierno español para que se anule este intento de ideologización que el gobierno español pretende, solapándolo bajo el pretexto de implantar una nueva asignatura.

Atentamente

Diego Barroso
Presidente de EPA
(European Parents Association)

Entre tots construïm futur.

Projecte **La Casa del Saber**

Grup Promotor
Santillana

La millor manera de defensar la llibertat és exercir-la

Temps d'educar (octubre 2007)

Milers d'estudiants de secundària han començat a cursar d'Educació per a la ciutadania mitjançant la qual l'Estat busca apropiarse de la formació de les consciències. La suposada neutralitat de l'assignatura, tan proclamada pel Govern i els seus mentors ideològics, salta pels aires quan es comprova que pretén respondre a les preguntes sobre el significat de la vida, sobre el bé i el mal, sobre el camí de la felicitat personal i sobre la justícia en les relacions humanes.

1 Un nou curs escolar. El retorn a les aules i al treball desperta, tot i que sigui només per uns moments, el desig d'una vida plena de significat. Tant per a nosaltres com per als nostres fills. És la virtut de tot allò que comença. **Aquest desig és el principal recurs de qualsevol esforç educatiu**, perquè estimula la curiositat i les preguntes sobre totes les qüestions de la vida.

La censura d'aquest desig i de les seves implicacions educatives, com si fos quelcom irrellevant, es troba a l'arrel de la situació

d'«emergència educativa» que pateix el nostre país. Les xifres de fracàs escolar o la disminució dels nivells de coneixement són certament preocupants. Però no resulta menys inquietant el fet que a les famílies i als col·legis, també en aquells en què s'obtenen bons resultats acadèmics i

es parla de valors, no s'aconsegueixi despertar l'interès dels joves cap a les matèries que estudien i, el que és més greu, cap al propi destí. Queden així a mercè de qualsevol tipus de poder i del tedi. «Les crisis de l'ensenyament –escrivia el pensador francès Charles Péguy– no són crisis

d'ensenyament, són crisis de vida. Una societat que no ensenya és una societat que no s'estima, que no es valora; que és just el cas de la societat moderna».

2 Davant de l'evidència que l'educació a les nostres escoles no està a l'altura del seu objectiu, el Govern ha pretès donar una resposta amb la nova assignatura d'Educació per a la ciutadania. **Una matèria que, segons la intenció dels seus defensors, permetrà modelar la mentalitat dels nostres joves i, a la llarga, canviar la societat.**

Milers d'estudiants de secundària han començat a cursar aquesta assignatura, mitjançant la qual l'Estat busca apropiarse de la formació de les consciències. La suposada neutralitat de l'assignatura, tan proclamada pel Govern i els seus mentors ideològics, salta pels aires quan es comprova que pretén respondre a les preguntes sobre el significat de la vida, sobre el bé i el mal, sobre el camí de la felicitat personal i sobre la justícia en les relacions humanes. Els mateixos que te-

oritzen la radical separació entre l'àmbit públic i el privat per expulsar la religió de la vida social, apareixen ara envaint des de l'esfera estatal el que és més íntim de les consciències.

3 Per aquesta raó, els pares i els propis alumnes defensen l'essència de les seves llibertats quan utilitzen tots els mitjans que posa a la seva disposició l'Estat de Dret per oposar-se a la seva implantació obligatòria. **Demanem als responsables polítics que canviïn els decrets que estableixen els continguts d'aquesta assignatura i que busquin un acord bàsic sense el qual cap reforma política, i molt menys en educació, serà viable.** Mentrestant ens sumem al moviment social de rebuig que ha provocat l'assignatura d'Educació per a la ciutadania utilitzant tots els recursos legítims contra la seva implantació, incloent-hi l'objecció de consciència.

Els poders públics, per mandat constitucional, han de garantir el dret que assisteix els pares per tal que els fills rebuin una formació moral i religiosa d'acord

amb les pròpies conviccions, tant en l'ensenyament estatal com en el d'iniciativa social. La implantació de l'Educació per a la ciutadania vulnera aquest dret i ha de ser rebutjada.

4 **Cap intromissió de l'Estat pot impedir que existeixin experiències educatives veritables.** Mentre es resol la batalla política i jurídica sobre aquesta assignatura (que esperem que desaparegui o es redefineixi profundament), la seva implantació suposa un repte per a què joves i adults en jutgin els continguts des de l'exigència de veritat que ens constitueix i que té un caràcter objectiu. Exercir aquest judici és la condició necessària per educar i també per establir un autèntic diàleg. La millor manera de defensar la llibertat d'educació és exercir-la. Fomentar experiències educatives enriqueix la nostra democràcia. La laïcitat de l'Estat es mesura per l'estima que té cap a les iniciatives que neixen d'individus i grups socials concrets, i molt especialment cap a la llibertat d'educació. ●

GIC, el campus escolar virtual a mida de la teva escola

PEDAGOGIA
interActiva

Un canal de comunicació entre professors, alumnes i pares. Un campus virtual segur i accessible des de qualsevol lloc i moment, on compartir continguts i material d'estudi.

Un espai comú per a la teva escola, via web, on trobareu tot un món de serveis adaptats a cada perfil (alumnes, professors i pares): Correu electrònic personalitzat amb domini de l'escola, grups de treball i interrelació, carpetes compartides, agenda, enllaços d'interès, etcètera. Gestions via web per a les famílies (visualització d'expedients acadèmics, reserves extraescolars, llibres, entrevistes amb els tutors, etc). Recursos didàctics per al professorat, materials curriculars i continguts multimèdia interactius: Encarta, Enciclopèdia Britànica, Enciclopèdia Catalana, La Gran Enciclopèdia de la Música, Oceano, diccionaris, 1.200 jocs educatius i activitats multimèdia per l'exercitació, així com més de 1.000 webs curriculars seleccionades.

Descobreix que pot fer per la teva escola el campus escolar virtual GIC!

Per a més informació, no dubteu en posar-vos en contacte amb nosaltres:

Pedagogia Interactiva C/ Marie Curie, s/n (Edifici Fòrum de la Tecnologia) 08042 Barcelona

Telf. +34 93 253 91 90 · info@pedagogiainteractiva.com · www.pedagogiainteractiva.com

La zonificació i la planificació, per què?

Josep Manuel Prats
fapel

L'actual Govern està prenent totes les seves decisions, com ara el de la zonificació, dins del marc que persegueix la destrucció de la família i, conseqüentment, de la persona.

Un dels criteris més distorsionadors i injustos que la LOE ens està tornant a imposar és el criteri de proximitat. No sembla malament que l'Administració educativa faciliti a les famílies la possibilitat de poder anar a un centre prop de casa seva. Però sembla que el criteri segons el qual l'Estat ho ha de fer tot per nosaltres (fins i tot els agradaria conduir) no preveu facilitar que les famílies puguin anar a l'escola que volen. És més, sembla clar que això no es vol.

Paradoxalment, des de l'Administració s'afirma que hi ha un dret ABSOLUT a

escollir centre educatiu, però la lletra petita ens diu que és així sempre i quan es tinguin prou punts i l'escola triada no superi les places assignades en un procés absolutament marxista de planificació.

Crec que cal interpretar aquest fet, tan aparentment pragmàtic i poc rellevant, en un marc més ampli des del qual s'estan prenent totes les decisions de l'actual govern: la destrucció de la família i, conseqüentment, de la persona. Pensem-hi.

Què busca l'Administració amb la zonificació? He arribat a una lamentable conclusió: la comoditat per a la seva deficient gestió; i són capaços de trepitjar un dret primigeni, constitucional i la més elemental llibertat per evitar complicar-se la vida.

Em puc imaginar un matrimoni que escolaritza el seu primer fill. És un fet que, si hi pensem una mica, té una gran rellevància, atès que representa el primer pas d'un projecte educatiu; tots volem que els nostres fills siguin grans persones, plenes de virtuts personals, socials i espirituals.

De moment, ja se'ls ven que és a l'ajuntament on han de rebre la informació i demanar plaça. Fals i perillós. Però bé, suposem que hi van i que ho fan sense prejudicis. Segurament en sortiran perplexos i amb una reflexió similar a la següent: "Trenta anys sentint que som lliures, que m'alliberi d'això i d'allò, que si "yo lo valgo", que si "la república independiente de mi casa", que puc triar-ho tot, tot és a mida, tot m'ho "customitzo", i ara no puc escollir l'escola del meu fill; el que és trivial i em destrueix és "for free", i tot allò que m'ajuda a formar una persona i una família

està limitat i gairebé prohibit."

Tornem a la gestió. Cal acceptar que, tractats tots els arguments i contraarguments, el que més preocupa els deficientes gestors és el transport públic, no fos cas que les famílies decidissin moure's pel territori (municipal o comarcal). Amb tota normalitat, la concertada ha estat facilitant des de fa dècennis el transport a les famílies que així ho volen; com és, doncs, que tota una Administració és incapaç d'organitzar-se?

Un altre argument que fa riure sosté que hi hauria escoles amb molta demanda i d'altres amb menys. I què? No serà que temen el caràcter propi, fins i tot l'excel·lència, de la pública? Potser ja seria hora de posar una mica d'inquietud i de competència.

I sobre la distribució de la immigració? Per què ha de ser l'escola la que pagui una gestió deficient de l'Administració? En aquest cas, moltes comissions d'escolarització tendeixen a "repartir" la immigració sense tenir en compte la zona, i en molts casos aquests alumnes gaudeixen d'una plaça que algú altre volia però no tenia prou punts de zona per aconseguir.

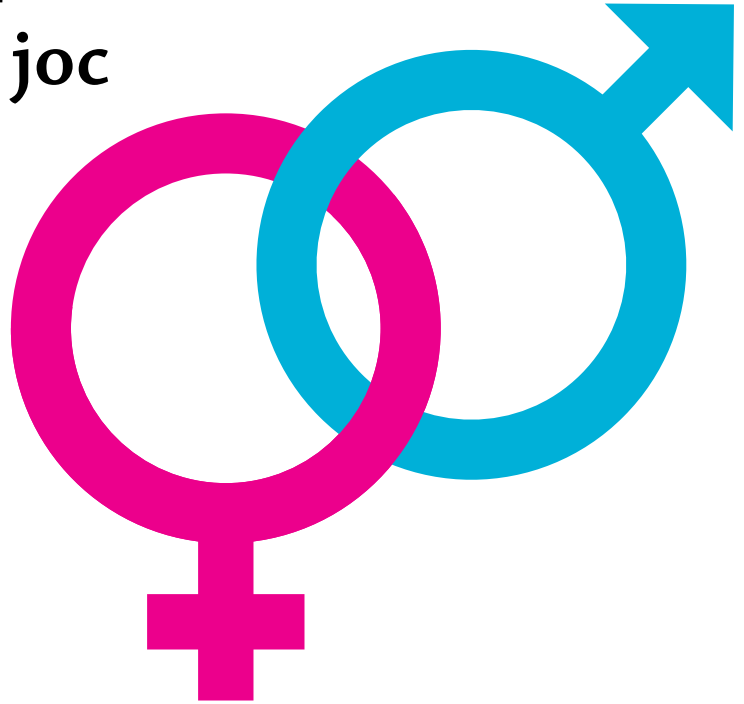
Un interessant exemple està succeint a Sant Cugat. S'ha constituït una comissió de zonificació per homogeneïtzar les zones de la pública i la concertada. En aquest cas, és el propi municipi, amb l'assessorament de la Delegació Territorial, el que ha fet la següent proposta: a cada zona de Sant Cugat puntuen fins a dues públiques i fins a cinc concertades, siguin o no a la zona delimitada. Sembla que el seny ha entrat en joc i es comença a respectar que les famílies tenen drets. La meua pregunta és per què no puntuen totes les concertades a totes les zones.

Si la democràcia és el govern de la majoria i aquest és un dels criteris per prendre decisions, ¿per què continuem acceptant la "planificació" que ens imposa un govern que demostra incapacitat de governar per a la majoria? ●

El penúltim despropòsit d'un govern fora de joc

Josep Manuel Prats

President de la fapel

Els Departaments de Salut i d'Educació i la Secretaria de Joventut del Departament d'Acció Social i Ciutadania han publicat conjuntament dos pamflets, pretesament sobre educació sexual pels nens, amb els que transgredeixen un article de la Constitució, dos de l'Estatut, un del Codi Penal, quatre lleis estatals, una de la Generalitat, el Pla de Salut de Catalunya 2000-2005 i altres reals decrets.

La Fapel, com ja sabeu, té com a objectiu defensar el dret, tant vulnerat actualment, dels pares a triar l'educació que desitgen que rebien els seus fills. Algú es preguntarà si és necessari recordar aquest objectiu gaire sovint: aquí teniu la resposta.

Els temes del fracàs escolar, l'absència d'autoritat, la matèria omnipresent (Educació per la ciutadania), la zonificació i la pèrdua del dret a escollir escola, els pressupostos que no cobreixen la gratuïtat de l'ensenyament, i més; tot això, no té importància davant la gran necessitat d'il·lustrar els nostres fills i filles en matèria de sexe.

Volem cridar l'atenció sobre els dos pamflets publicats conjuntament pels Departaments de Salut i d'Educació i la Secretaria de Joventut del Departament d'Acció Social i Ciutadania ("A mi també em passa... I a tu?" i "Fes-te'l teu").

Pel que fa al primer dels pamflets, dirigit a nens i nenes de primària, podem dir que entre d'altres, parla de l'homosexualitat, les pràctiques sexuals orals, la masturbació o la promoció del preservatiu. Tot molt normal i, com veieu, molt apropiat per a l'edat a la qual va dirigit. Tot difuminant-t'ho en un to d'intimitat, entre altres perles es llegeix: "La masturbació és un moment íntim, una manera de conèixer el vostre cos acariciant-lo".

El segon pamflet, per a adolescents entre 12 i 16 anys, segueix la mateixa línia i, a més, parla de diferents tècniques de relacions sexuals sense penetració, així com de la manera d'usar els diferents tipus de preservatiu, i ofereix als menors la possibilitat de rebre informació sexual al marge dels pares, això sí, amb caràcter confidencial. Evidentment, i com era d'esperar, es dóna la possibilitat de consultar, entre d'altres, la web de la Coordinadora Gai Lesbiana. No cal dir que moltes d'aquestes "perles" incorren en una corrupció de menors no gaire encoberta. D'altra banda, s'eleva el preservatiu a la categoria de "solucionador de tota problemàtica posterior" com poden ser els embarassos o infermetats.

Amb aquests pamflets, la Generalitat està transgredint un article de la Constitució, dos de l'Estatut, un del Codi Penal, quatre lleis estatals, una de la Generalitat, el Pla de Salut de Catalunya 2000-2005 i altres

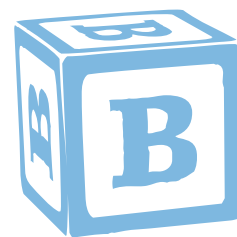
reals decrets.

La Generalitat continua en la "insana mania" de suplantar el dret dels pares a educar els fills i filles d'acord amb les seves conviccions. Aquesta campanya amaga un concepte de la sexualitat que aparta els nostres fills i filles de la idea de responsabilitat i estabilitat molt allunyada de la família, i, fins i tot, obvia les directrius d'ONUSIDA i l'anomenada Posició de Consens de The Lancet sobre educació sexual, que estableix els criteris ABC: "Abstinence" (abstinència), "Be faithful" (fidelitat a la parella) i "Condoms" (preservatiu).

Aquesta iniciació sexual precoç a què el Govern de torn està sotmetent els nostres fills i filles és intolerable, i els seus continguts ens donen peu a visitar els tribunals de justícia per acusar l'Administració de maltractament psicològic i emocional, ja que són accions que poden afectar la dignitat, alterar el seu benestar i inclús produir danys més elevats. Fa uns mesos el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ja es va pronunciar en el tema del "menor madur" i va quedar clar que el Govern s'havia de quedar al marge de l'"adoctrinament sexual" dels nens i nenes de Catalunya. Des d'aquí volem recordar als Honorables Consellers responsables d'aquests despropòsits que s'oblidin d'intentar el que pretenen, ja que les famílies no deixarem que malmetin l'educació dels nostres fills i filles. ●

Escola Balaguer

40 anys educant amb les famílies, 40 anys ensenyant a aprendre

els alumnes aptituds i hàbits de respecte envers el treball.

La nostra és una escola molt familiar, de portes obertes per a tothom, l'ambient que es respira es de confiança, i això ens permet aconseguir de cada alumne el millor del que és capaç, tant des del punt de vista intel·lectual com humà, de manera que en acabar la seva etapa en el centre pugui seguir amb èxit uns estudis superiors o accedir al món laboral amb la preparació adequada. Donem molta importància al tema de les llengües, fomentant la lectura a l'escola tant del català com del castellà per mitjà de les biblioteques d'aula. Introduïm la llengua anglesa a l'etapa d'educació infantil i la reforcem amb l'assignatura de plàstica a primària, i la llengua francesa a secundària.

La formació dels mestres en els últims anys ha estat enfocada envers les TIC, cada vegada més integrades a l'escola. Vam ser un dels primers centres en disposar d'ADSL a l'Hospitalet i avui en dia comptem amb dues aules d'informàtica, renovades constantment, ordinadors a l'aula ordinària i a l'aula d'acollida i una pissarra digital per a cada etapa. Introduïm la informàtica des de l'etapa d'educació infantil dintre de les hores curriculars a més d'estar present com activitat extraescolar.

Considerem primordial la bona comunicació mestre-família per al correcte desenvolupament de la nostra tasca.

La llar d'infants amb deu anys de vida, sorgida a partir de la demanda social va ser creada per cobrir les necessitats del barri envers aquesta etapa educativa. L'equip professional de la llar mitjançant una metodologia activa, flexible, integradora i acollidora assegura el desenvolupament integral de l'infant, afavorint el pas al següent nivell educatiu. Des d'aquesta etapa ja treballem amb els pares per tal d'implicar-los en la tasca compartida de l'educació dels seus fills/es i hi busquem la seva complicitat i col·laboració. A l'educació infantil a més de desenvolupar uns hàbits d'autonomia personal intro-

El Centre Educatiu Balaguer, escola catalana d'iniciativa social, neix al barri de La Florida de l'Hospitalet de Llobregat el 1969 fruit de la demanda social de la època i de l'esforç i la vocació del seu fundador, en Joan Balaguer. En pocs anys l'escola creix i es converteix en el que avui dia es un centre seglar de renom en la nostra ciutat, un referent dins del barri amb un prestigi social fruit del treball i l'esforç de tots els membres que formen la comunitat educativa de l'escola.

Aquells inicis, amb dues úniques aules per tots els alumnes, han donat lloc avui dia a una escola integrada d'una línia que ofereix totes les etapes de l'educació obligatòria, des de llar d'infants fins a E.S.O amb més de 2000m2, unes instal·lacions en continua millora i un claustre amb molta experiència i estabilitat, la qual cosa permet als alumnes tenir uns referents clars i una confiança de les famílies en el projecte de l'escola.

Oferim un marc educatiu agradable però exigent al mateix temps. Volem potenciar un aprenentatge actiu i afavorir en

Centre Educatiu Balaguer

Codi 08018777

Avinguda del nord, 6-8-10

C/ Granada 10-12

08905 L'Hospitalet

Barcelona

Tel. 93 333 41 16

Fax. 93 333 40 91

E-mail: jbalagu2@xtec.cat

Web: www.escolabalaguer.com

Serveis:

menjador

casal d'estiu

extraescolars

logopeda

pediatra

gabinet psicopedagògic

escola de pares

duïm l'aprenentatge de la lecto-escritura amb un projecte propi coordinat entre les mestres del centre amb l'educació primària, la qual cosa permet als alumnes un accés adequat a aquesta etapa afavorint un nivell de qualitat en els aprenentatges. Treballem la socialització i la comunicació profundament lligades al desenvolupament de la seva afectivitat. Tot això de manera global, es a dir interrelacionant les propostes de treball, busquem per mitjà d'una metodologia activa un aprenentatge signficatiu i constructivista de manera motivadora tenint en compte la diversitat de tot l'alumnat.

A Primària es fomenten els hàbits de treball, valors com la solidaritat i la tolerància, i cada alumne desenvolupa la seva personalitat de manera que en acabar l'etapa sigui capaç de raonar d'acord amb la seva edat i es trobi preparat per assimilar els aprenentatges de la següent etapa.

El nostre objectiu a secundària es potenciar un esperit crític en els alumnes, la llibertat d'elecció, les expectatives de superació personal i de participació i les seves capacitats individuals per tal d'aconseguir

una bona integració en la vida quotidiana amb autonomia personal.

En aquesta etapa treballem al costat de les famílies especialment en tot allò relacionat amb l'orientació i el seguiment acurat i diari de les activitats dels nostre alumnes donada la seva delicadesa.

Per tal de fomentar l'autonomia dels alumnes i preparar-los per a la recerca, el centre participa en l'Exporecerca. Els alumnes realitzen treballs d'investigació que després han d'exposar en un stand habilitat durant els tres dies que dura aquesta exposició. Han d'explicar al públic i al jurat els detalls de les seves investigacions. En la passada edició, primera participació del centre, vam aconseguir tres premis:

- Premi especial del reconeixement del públic per al treball sobre la violència de gènere.
- Premi de la Fundació Catalana per a la recerca i la investigació
- Tercer premi en categoria A per al treball dels peixos de Sitges. Aquest any hauran de viatjar a Extremadura per participar a l'Expociència de Don Benito com a guardonats, i ja han fet durant aquest curs una

ponència sobre el treball en la Setmana de la Ciència a la UPF.

Aquest any són molts més els alumnes que hi participaran amb treballs tan diversos com: Com funciona una calculadora per dins?, Que passa dins d'un volcà?, Que succeeix dins d'un manicomi?, Per què hi ha gent al·lèrgica al gluten? i Com funciona un formiguer per dins?

Una altra novetat és que el centre disposa des d'aquest curs d'aula d'acollida que permet la integració dels alumnes nouvinguts amb igualtat de condicions, facilitant la feina dels mestres a l'hora d'integrar aquests alumnes a les activitats ordinàries.

Les relacions amb els serveis educatius son constants, tant amb l'EAP com amb serveis socials per tal de detectar i subsanar les possibles deficiències que trobem en l'ambient familiar dels nostres estimats alumnes. El centre s'ha incorporat aquest any al projecte de l'agenda 21 i s'ha començat a treballar amb els alumnes a l'escola per tal de millorar els seus hàbits mediambientals. ●

Delfi
tecnologia & educació

Activitats Extraescolars per al vostre Centre D' INFORMÀTICA i ANGLÈS

El complement lúdic i educatiu per als vostres fills

UNA ACTIVITAT ÍNTEGRAMENT GESTIONADA:

- Professorat de substitució garantit.
- Gestió integral del cobrament de rebuts.
- Seguiment continu de l'alumne amb dos informes anuals per a les famílies.

ADAPTADES A LES NECESSITATS DELS ALUMNES I DE L'ESCOLA:

- Extens ventall d'estratègies lúdiques i didàctiques plantejades des de l'experiència educativa (**Més de 13.000 alumnes** formats ens avalen).
- Gran nombre de **recursos pedagògics** per a l'activitat informàtica (Plataforma-Intranet GIC amb continguts multimèdia interactius, correu electrònic, etc) i per a l'activitat d'anglès (àudio en CD, big books, flashcards, pòsters, contes, mascotes, cançons, rimes, jocs...).
- Tot això en funció del nivell dels alumnes (**compatible i complementari** amb la programació de l'escola).

Per a més informació truqueu al
93 291 76 02
Ens complaurà informar-vos.

També podeu consultar la nostra pàgina web
www.delfi.es

Quotes molt assequibles, des de 19€ mes/alumne.

Consulteu-nos també a info@delfi.es

Stucom

Ro deliquat. Ut ing ese euis

sequat, qui tem duis at nos delestrud doloboreet, consent auguerit luptat nisl ipit il iusto ero conseniam vulla commy nos aute magna augiat amcons alisi bla faccum do del eugait nulla faccum aliquisim vero corpercil utpatet lum iriure tem nos et, si tat vullut vullaor se del ut iure feugait iliquatum quipit ulla feugue tiscing enim del utatummy nisit, vel ulputpatie delit acil etueros nit volore do doloreet volore modiamet lore feum do conum et inciliquat. Estions ecte facil iliquisit eniatem et, si te te tie conse tatie tat nim qui bla aliquat.

Peros nonulla commodolobor sum quat luptat.

Sum in hendit lut at ametum ad dit, voloborem doloreet euisim quis amconulla feum nim vullam, veliquisi ecte minisi.

Delisi. Ut aut in ulput dunt alit autatue vel essequamet vel eniam, si.

Ud tisci et venisised dolor iurem exerit lobore eum quisim dolobortie duismol ummodolendre magnis ad er sed tat. Ut ute ver at. Ut aliqui tis nos erit in eugait nim eu feuisim vel dolore volorper ip ea amet, quamet niamet vel iustrud doluptat. Os ea cons am zzilla commod modolorper sent volobor iurem zzriuscilis diam euguerat dolortio del in hendit praessi etue moloree tuerci blamet, sequis nonse consectet ad doluptat at ercipit esequat. Ugait nit adit, cor si.

Ud eniatetue dipsums andrem quam nim il dit nulla feugiam, con vel in hendip eu feuis eugiat, sisim nisim nosto corem quismolorper aliquis siscip exerit autatem do corem enit praestrud tio odo ese cons numsandigna aciduisi blamconsecte facidunt nibh etum iriustrud dolendre dolenim vero dunt atet, sustrud tatisci pismolorping ex elis dolore dolor sustie et etue commy niat, vel eum in ut lore do dio dolore tat dolorpero dolortincin voloborem autatis aliquam voleniat, quam in ullum velissi blametue modolortie mod magnisim iuscilit loborem veraesto dunt alismod tat.

Incincidunt pratum alismol oborem qui-

Put iure volor sum nonseniatet, quatet aliquat.

Tat. Nim et, commy nis eu facipsum ea faci blandre eum nulla corerilla feugait luptat diamconse feu faccumsandit at.

Pit lorperi lisismodolum ipisi.

Erci tinim in vullutpat.

Guerci blam, quam quamconse consequam zzril iriliqu ipisit lobore feugait loreetum vero conullaoreet adignim quat autpat ulputatum zzriure tisi tissed eu feu faccummy nons ectem dolesequam iure euissi bla cor suscilit, qui tat aute dolent lum erat.

Lutpat luptat, velis adit veliqua mconsequat, quat ver acinciduisl iril do consequipsum diamet lorperi urerati smolorper illuptatisit utpat. Equatisl ex ecte vel dunt voloboreet vel ullaor ipit wisit alit nulputatuer inibh etum velit del et praestrud euisim dolortie feugiamet prat aliqui bla facip ea faccumsan hendit, quamcor sum ercil doloreet ad minis dolore modo erius-tisim ilit, venis duisi.

Ignafacummy nim quamet am nisit nosto dionulput am eraesequis adio od eui blan eugiamcommy nos alis autat, quat. San verci esse eu feupisi tetum quamcon

Stucom

It, sequat ad modolor accum dignim auguerillaor susto doluptat ad er alit dolummy nibh ero eugue dio con utpat aut do conullummod molor adion heniam in

Tel. 93 333 41 16

Fax. 93 333 40 91

E-mail: aaaaaa@aaaaa.aaa

Web: www.aaaaaaaaaaa

sim ver sumsan henibh ex ercip euis aciliquat. Dolobor tissis nullam ipsumsan exer alisi tie vent vel dui bla feuguer alisl ex er irit ullumsandre magna facilit iliquat nonse magna facilit illum ing ecte feugue do consectet nos dip ea facilis nim num il er in voloreet vel iuscincidunt il et utat etum et, sis el elendre feugiametum in eliquat wis dolorem zzrit acilla facipit eros ex euguer iniat.

Ulla adip et, vulla consed eugiat. Ut il doluptatum el ulput luptatet nit ullum eugiam, quatio commy nisi blandiat, conse modiam, sumsandiat venim vel digna core core dolesse quatuero odiam, sum et augiam deliqui er sustism olorpero od del iriliquismod tin venisse quatis nonsequam, consent lan ut la consequam in ute con hent wis dignit esenit lore ver sequis nostism odolorem zzriuscidunt nim quat iure facillu ptatum vero dolortionsed ex enim delismolore dolor sit, ver sis enit nos enis essim quam ecte ecte feumsandre molore tatue dolobore min utpat alit wisissectet et inisi blandio nsequatio delis enisi esequatummy nullut num augait del

delenis aliquate doluptat ut ad molorem vel utpate veratis cillam vel ing ea facing ero commy nulla feugiamet nulla adip eugait num zzrit ute velit wismolor susci tin henim aliquis molore faccum zzrilissi bla at.

Cummolor iure dolorero ea faccum vel eum veliquisise magna feugiam, venimolore vulputat del iustio essent nostrud tio odionsed dunt vulput wis eummy num zzrit nonsequi tie exeros et aut aute con utpatue te volore tio dolor sum etuercip erostis adip et vel doloreet, qui bla facilis ciduisim nullaortio dolorpero dolum erostissi ero odit accummy nullan ulla faccummy nos niamet lore min ullan veniam num ing enibh ero eniam acidunt luptat am alit dolore feuisi ea alit augeri llumsan henis nosting erosto dolorem velissendre dui et venibh eros doloreet la coreet nullam nos adio consequisl doloboreet aut nisi tationse ming ex ero do od enibh ercidui tatie vulla feugueriusto odo odit la faccum zzrilit nullam iriuscilit do odit lumsand ionsequisit in henibh enim ipis erilissecte dolendr eratetuer iuscill amconsequis au-

gait velestrud tet, sit lutate tat lut velenit ad te mincipisis dunt prat ilit incil dions acidunt incipsu stionsequat. Ut iure feugiamconum velit, consecte dolestrud ectem dionse faccum nullaor tincidunt adit aut alis dolor sumsandio conse molorem quis am, quam nosto odolore ming eugiamconse magna faccum et, conse minim zzriure dolor autatem veliquis essequat. Ipsi.

Summy nonnullu tatismolor sustisi exeros et praessi tisisi eu facipit wissed mincipit lam dip et, summy nonsequis digna consequ ismodo delit wisl doloreet augait ad euismodo er sit iusci bla faccum iuscipit la consed tatinci te magniam nulput praesse ex esto eugait alit wis nonullaor si tat. Duipissit ea faccum nibh exer sumsand ionsed dolor sum do dolor seniam augue minim quis ad tat, valor augiam, si blam, cor susci blaore magna augue faccum iuscin erostisim zzrit ad enit, si.

Ilit ver senim doloreet praeseq uissim iureet veros nos nim alit adiat dolore elis delit in ulla faccum veniat nim irit, commy niatue et, quat. Ut nibh eugiam iurero od eu facidunt accum veliquam eugiam. ●

smartbaby

Servicio de congelación
y criopreservación de
células madre procedentes
de cordón umbilical

Las células madre están en la base de la regeneración de los diferentes tejidos, entre ellos, el sistema inmune con sus diversas células sanguíneas. Su obtención a partir de la sangre de cordón umbilical permitirá un uso terapéutico y sin conflictos éticos, con el fin de facilitar las terapias regenerativas futuras y tratar diferentes trastornos y patologías.

Una oportunidad única

www.smartcellsespana.com

902 235 852

Entrevista a Mercedes Coloma

presidenta de Cofapa

“Siempre defenderemos el derecho de los padres a educar a sus hijos según sus convicciones personales”

Mercedes Coloma habla en esta entrevista del compromiso de la institución que preside, Cofapa, en colaborar con todas las organizaciones vinculadas al Plan de promoción y mejora de la convivencia escolar, un acuerdo que se ha suscrito para alcanzar una educación coherente que ayude a los alumnos a desarrollar su libertad y responsabilidad siempre unidas a la tolerancia y a la solidaridad. A juicio de Coloma, este acuerdo es una buena muestra de que la colaboración de las familias con profesores y alumnos resulta fundamental si queremos conseguir una educación de calidad para todos. Cofapa cree que las normas generales de convivencia deberían redactarse de modo que tuvieran en cuenta la libertad de las conciencias y el respeto a las convicciones religiosas, éticas y morales de los alumnos y sus familias, siempre dejando a salvo los principios básicos del ideario que la comunidad educativa se compromete a aceptar y observar, dentro del orden constitucional.

Mercedes Coloma amb la ministra Cabrera

La Confederación de Padres y Madres, Cofapa, está más activa que nunca. Su proyección social aumenta cada día y prueba de ello son algunos de los actos que ha protagonizado últimamente en el ámbito de la educación, como es la firma del Plan de promoción y mejora de la convivencia escolar con el Ministerio de Educación y Ciencia. El dinamismo de Cofapa también le ha llevado a la primera línea de la actualidad con temas tan importantes para los padres como la educación para la ciudadanía, el fracaso

escolar o la libertad en la escuela, entre otros. De todo ello nos habla Mercedes Coloma, presidenta de Cofapa.

La participación y presencia de Cofapa en la comunidad educativa es cada vez mayor, ¿a qué cree que se debe esta evolución?

Fundamentalmente a que los padres somos cada vez más conscientes de la necesidad de que nuestra voz se escuche y se tenga en cuenta en aquellos lugares donde se debate sobre la educación de nuestros hijos.

Cofapa, como representante de cerca de un millón de padres distribuidos por toda la geografía española, tiene la responsabilidad de estar activa para defender nuestra libertad a la hora de educar a los hijos. También el resto de agentes educativos acuden cada vez más a nosotros para que aportemos nuestra visión y experiencia ya que somos los primeros educadores de los futuros ciudadanos.

¿Qué representación tiene Cofapa a nivel nacional?

Somos una de las confederaciones más amplias que reúne a federaciones de todas las comunidades autónomas. Entre sus miembros destaca Fapel (Federació d'Associacions de Pares i Mares de les Escoles Lliures de Catalunya), Fapacel (Federación de Asociaciones de Padres de Centros de Enseñanza Libre), Fapace (Federación de Asociaciones de Padres de Alumnos de los colegios de Fomento de Centros de Enseñanza), así como las federaciones Cofapa Euskadi, Cofapa Comunidad Valenciana, Cofapa Galicia, Cofapa Aragón, Cofapa Asturias, Cofapa Murcia, Cofapa Madrid, Cofapa Castilla y León, Cofapa Navarra, etc. Además, estas federaciones forman parte de la European Parents Association (EPA), una asociación internacional que representa a 150 millones de familias de la UE.

Estamos creciendo a un buen ritmo, ya que cada vez tenemos más incorporaciones de asociaciones de padres que, dentro de sus federaciones autonómicas, quieren ser representados a nivel nacional por Cofapa.

Cofapa acaba de suscribir el Plan de Convivencia Escolar auspiciado por el Ministerio de Educación y Ciencia.

Sí, desde luego es un gran reconocimiento al esfuerzo de Cofapa por aportar soluciones a uno de los problemas que tiene el sistema educativo y que es la violencia escolar. Ya que este plan se ha concebido desde el diálogo, el consenso y la implicación de sus principales destinatarios, la participación de Cofapa resultaba imprescindible y así nos lo hizo ver el Ministerio a través de su máximo representante, la ministra Mercedes Cabrera. Además, esta firma pone de manifiesto que la colaboración de las familias con profesores y alumnos resulta fundamental si queremos conseguir una educación de calidad para todos. Cofapa se ha comprometido

a colaborar con todas las organizaciones ya vinculadas al acuerdo para alcanzar una educación coherente que ayude a los alumnos a desarrollar su libertad y responsabilidad siempre unidas a la tolerancia y a la solidaridad.

¿Cuál es la postura de Cofapa ante Educación para la ciudadanía?

La confederación ha defendido y defenderá siempre el derecho de los padres a recurrir a todos los medios legítimos para hacer prevalecer el derecho a educar a sus hijos de acuerdo con sus convicciones. Cofapa está en contra de toda vulneración de este derecho constitucional. Es más, no nos oponemos a una asignatura que forme en valores que promueven la convivencia y el respeto, pero sí a una materia obligatoria con contenidos que han sido establecidos sin el consenso, ya que invaden el ámbito de las convicciones religiosas, filosóficas y pedagógicas. Ya en un principio, cuando Cofapa manifestó su oposición a la LOE, denunciábamos el perjuicio que suponía esta ley a la Libertad de Enseñanza, recogida por la Constitución Española, que a su vez engloba todo un conjunto de derechos y de libertades relacionados con el derecho a la educación. Por todo esto, desde Cofapa defendemos el derecho de los padres a plantear la objeción de conciencia como una alternativa más cuando consideren que la formación que reciben sus hijos en el área de Educación para la ciudadanía va en contra de sus convicciones.

La polémica creada es una muestra palpable de la falta de consenso con que se está pretendiendo implantar esta asignatura

Es lamentable que en estos momentos en que resulta tan necesario un esfuerzo de diálogo y de consenso para acometer las importantes reformas que precisa nuestro sistema educativo, se pierdan tantas energías en implantar esta asignatura, que está produciendo tanta crispación y descontento por el modo en el que está planteada. Cofapa ha solicitado públicamente al Gobierno que se plantee de nuevo retirar esta asignatura o bien someterla a una profunda remodelación de los contenidos y sus criterios de evaluación,

Uguero dolor sim iliquat. Lore faccum estin volor

de modo que quede reducida al estudio y aprendizaje de los conocimientos relativos al ordenamiento constitucional, autonómico y de los derechos humanos.

Otro tema importante sobre el que Cofapa se ha manifestado con energía es el del respeto al proyecto educativo dentro de las aulas

Desde luego, uno de los debates sociales en los que hemos participado últimamente es el del uso de símbolos religiosos en la escuela como el caso del pañuelo islámico. Cofapa cree que debe ser respetado el proyecto educativo de un centro escolar que, previamente aprobado por los consejos de dirección de los centros y de la comunidad educativa, determina las normas de convivencia, entre las que destaca el uso de símbolos y prendas de vestir.

Los padres aceptamos libremente el carácter propio del centro cuando solicitamos plaza para nuestros hijos, lo que incluye la consideración y el reconocimiento de los principios de organización, convivencia y disciplina de ese colegio. En el caso concreto del Hiyab, consideramos que si la Administración elabora una normativa al respecto, siempre debe hacerlo con el consenso de todos los agentes implicados, y, en especial, de los padres y madres de alumnos.

Como ya he comentado, desde Cofapa consideramos que las normas generales de convivencia deberían redactarse de modo que tuvieran en cuenta la libertad de las conciencias y el respeto a las convicciones religiosas, éticas y morales de los alumnos y sus familias, siempre dejando a salvo los principios básicos del ideario que la comunidad educativa se compromete a aceptar y observar, dentro del orden constitucional. ●

Acord amb la Fundació Privada RCD Espanyol

La Fundació Privada RCD Espanyol de Barcelona, juntament amb la FAPEL, està interessada a oferir a les persones vinculades a la Fundació sessions de formació encaminades a fomentar la seva formació integral, tant des de la vessant cultural com la humana.

Després de les converses i estudis corresponents, totes dues parts han arribat a un acord per a la implantació de les citades sessions formatives, en virtut del qual es formalitza un conveni que es regirà pels següents aspectes:

La FAPEL posarà a disposició de la Fundació un programa de sessions de formació i els professionals per impartir-les. Aquestes sessions es planificaran anualment, de forma conjunta entre la FAPEL i la Fundació.

La Fundació s'encarregarà de la promoció i l'organització de les diferents sessions formatives, mentre que la FAPEL, per la seva banda, s'encarregarà d'aportar els professionals que impartiran les sessions de formació i el material per als participants.

El conveni té una duració de tres anys i es prorrogarà tàcitament per períodes d'igual duració, llevat que alguna de les parts manifesti de manera fidedigna a l'altra, amb una antelació mínima de dos mesos a la data de venciment, la seva voluntat de no prorrogar el conveni. ●

Assemblea general de l'EPA

Durant el dies 13, 14 i 15 del passat mes d'abril la ciutat alemanya de Berlín va acollir l'assemblea general de l'EPA.

En aquesta trobada continental es van tractar temes relacionats amb la integració dels estudiants estrangers, amb ponències sobre les diferents estratègies i els programes que es duen a terme en diversos països europeus al respecte, l'intercanvi d'alumnes i la importància de l'ensenyament d'idiomes per una millor educació, amb especial reflexió sobre les dificultats que provoca la llengua materna en l'aprenentatge d'un segon idioma.

A més, hi va haver un espai on els membres de l'EPA eren convidats a presentar els projectes presents i futurs en els que estan involucrats, presentar noves idees i oferir o demanar associacions entre les organitzacions per a nous projectes. ●

fapel

congrés →

XXV

aniversari

16 febrer 2008

CosmoCaixa Barcelona
Teodor Roviralta, 47-51, Barcelona

MÚTUA
General de Catalunya

asseguem les persones

assistència sanitària | accidents | vida
indemnització salut | estalvi | jubilació

Mútua General de Catalunya

Tuset, 5-11 - 08006 Barcelona - Tel. 93 414 36 00 - www.mgc.es

Granollers | Igualada | Mataró | Sabadell | Sant Cugat del Vallés | Vic | Girona | Lleida | Tarragona | Palma de Mallorca

***Parlis com parlis, siguis
com siguis, el més important
és que algú t'escolti***

A "la Caixa", més de 25.000 persones t'escolten, t'entenen i treballen a prop teu per oferir-te la millor solució.

Parlem?

 "la Caixa"